

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118205695
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1118205695.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členiek senátu JUDr. Silvie Walterovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36 038 351, Banská Bystrica, Nám. SNP č. 8, zastúpený advokátkou: JUDr. Eva Hrinková, Bratislava, Hečkova č. 18, proti žalovanej: O. O. S. Z. Q. U. L. F. J. Q. L. O. F. Z. R. Á. , F. C. X.XX.XXXX, Q. T. T., C. Č.. X, o zaplatenie sumy 3.738,67 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava I) zo dňa 31. marca 2022, č. k. 17 C 8/2018-352, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovanej **o d m i e t a .**

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 31.3.2022, č. k. 17 C 8/2018-352, zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 934,67 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 8.12.2017 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne z uvedenej sumy od 8.12.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

1.2. Rozsudok právne odôvodnil ustanoveniami § 52, § 53 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 písm. k), § 100 ods. 1, § 101, § 544, § 663 a § 671 Občianskeho zákonníka dôvodiac tým, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy nájomného za roky 2014 a 2015 v sume 1.402,- € za každý z týchto rokov, pričom podľa čl. IV. ods. 2 nájomnej zmluvy nájomné za rok 2014 bolo splatné do 30.11.2013 a nájomné za rok 2015 bolo splatné do 30.11.2014. Z faktúry č. XXXXXXXXXX vyplynulo, že nájomné za rok 2014 vyúčtoval žalobca žalovanej až so splatnosťou k 31.7.2014 a faktúru za rok 2015 nevystavil. S poukazom na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, ktorý ustanovuje trojročnú premlčaciu dobu, je zrejmé, že žalobca si nárok na zaplatenie sumy 1.402,- € za rok 2014 (splatný do 30.11.2013) a nárok na zaplatenie sumy 1.402,- € za rok 2015 (splatný do 30.11.2014) uplatnil na súde neskoro, pretože súdu doručil žalobu až 27.3.2018. Nárok žalobcu v časti sumy 2.804 € preto posúdil ako premlčaný a v tejto časti žalobu zamietol. V zodpovedajúcej časti zamietol aj zmluvnú pokutu, ktorá sa odvíjala od nezaplatenia uvedených nájomných platieb, pretože ich splatnosť nastala spolu s nezaplateným dlhom, preto sú aj tieto nároky premlčané. Z hľadiska posudzovania dôvodnosti zostávajúcej časti uplatneného nároku (suma 934,67 € s príslušenstvom) súd prvej inštancie konštatoval, že z dokazovania vyplynulo, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť za užívanie pozemku nájomné 1.402,- € ročne, pričom vzhľadom na výpoveď z nájmu trval dojednaný nájom len do 31.8.2017. Žalobca bol preto oprávnený požadovať zaplatenie nájomného len za obdobie od 1.1.2017 do 31.8.2017, čo pri ročnom nájomnom 1.402,- € činí pomernú časť vo výške 934,67 € (8 mesiacov x 1.402,- €/12). To zodpovedá žalovanej sume nájomného za rok 2017, ktorú žalobca vyúčtoval žalovanej faktúrou č. XXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 7.12.2017. Keďže žalovaná nepreukázala, že by toto nájomné uhradila a ani to netvrdila (na pojednávaní v tejto časti

výslovne nárok žalobcu uznala), žalobca sa uvedenej sumy domáha proti žalovanej oprávnene (§ 671 Občianskeho zákonníka v spojení s čl. IV. ods. 2 nájomnej zmluvy v znení dodatku č. 1). Ďalej mal súd prvej inštancie za preukázané, že zmluvné strany si v čl. VI. nájomnej zmluvy dojednali v písomnej forme zaplataenie zmluvnej pokuty v dôsledku prípadného porušenia povinnosti uhradiť dohodnuté nájomné v dohodnutej výške a termíne. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca sa oprávnene domáha aj nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty 0,05 % denne z dlžnej sumy od 8.12.2017 do zaplataenia, pričom výšku zmluvnej pokuty považuje za primeranú a nevzhladal žiadne dôvody, pre ktoré by bolo namieste pristúpiť k moderácii podľa § 545a Občianskeho zákonníka. Zároveň zohľadnil, že predmetné prenajaté pozemky slúžili ako obslužný pozemok pre stavbu menšieho objektu s využitím existujúcich základov na parcele č. XXX/X a ako príahlý pozemok k stavbe Ubytovne športového klubu, ktorá bola vo vlastníctve žalovanej, teda, že žalovaná si prenajímala pozemky v súvislosti s komerčnými aktivitami. Obranu žalovanej týkajúcu sa neprijateľnosti dojednania o zmluvnej pokute súd prvej inštancie posúdil tak, že žalobca uzatváral nájomnú zmluvu ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, naproti tomu žalovaná uzatvárala túto zmluvu ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. S poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka prisvedčil žalovanej, že nešlo o dojednanie o hlavnom predmete plnenia a tiež, že sa žalobcovi nepodarilo preukázať, že by obsah nájomnej zmluvy bol individuálne určený (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Skonštatoval však, že to samo o sebe nezakladá skutočnosť, že išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na to by museli byť splnené predpoklady podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo by muselo ísť o niektorú podmienku zo zoznamu v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Ani o jednu z týchto možností nešlo. Predmetné dojednanie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, pretože zmluvná pokuta sa v danom prípade viaže na porušenie právnej povinnosti a musí ísť na ťarchu žalovanej, že napriek užívaniu pozemkov dodnes zo žalovanej sumy neuhradila ani jej časť, hoci nárok uznala. Nejde ani o prípad podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože o neprijateľnú podmienku by išlo len vtedy, ak by žalovaná mala zaplataiť neprímerane vysokú sumu ako sankciu, no žalovaná zmluvná pokuta nie je neprímerane vysoká, zodpovedá a dokonca je aj nižšia ako zmluvné pokuty, ktoré sa bežne uplatňujú (napr. rozsudky Krajského súdu v Nitre z 3. februára 2010, sp. zn. 5 Co 16/2010 - primeraná bola výška 0,25 % denne; z 13. októbra 2010, sp. zn. 15 Cob 194/2010 - primeraná bola výška 0,1 % denne).

1.3. S poukazom na ustanovenia § 255 a § 262 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania priznal žalovanej v rozsahu 50 % dôvodiac, že žalovaná bola v spore úspešná v rozsahu 50 %, keď úspech žalobcu 25 % sa odpočíta od úspechu žalovanej 75 %.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas žalovaná podanie označené ako „Návrh na zrušenie rozsudku...“, v ktorom okrem iného uviedla, že účasť na vytyčenom pojednávaní dňa 6.5.2022 zmeškala nie vlastnou vinou, mali ju pri vchode do budovy súdu zdržať policajti. Kým ju nasmerovali do pojednávacej miestnosti, bolo už údajne neskoro. Nasleduje podrobná anamnéza žalovanej týkajúca sa jej vzťahu so žalobcom počnúc udalosťami od r. 2009 doposiaľ, prípadne priebehu tohto sporu. Uviedla, že sa na súd obracia v očakávaní dodržania práva, spravodlivosti, ukončenia dlhotrvajúceho už 12 rokov protiprávneho stavu a výraznej trestnosti. Ďalej uvádza, že „...Žalobu páchatel'a D. v celom rozsahu nemožno akceptovať. Sila argumentačných faktov je len z mojej strany. Krajniak je autorom všetkých podlostí a útokov so znakmi uvedenými v Tr. zák. tzv. „verejného záujmu“, ktorým páchatel' G. B. v politickej funkcii na rezorte pôdohosp. primitívnym spôsobom tzv. „nových skutočností“ tresne úmyselne uviedol do omylu exmin. W. J. po mojom víťazstve v OVS....“

3. Súd prvej inštancie žalovanú na opravu a doplnenie podania nevyzval. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal vec (§ 386 písm. a/ C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je potrebné odmietnuť ako odvolanie, ktoré je podané oneskorene.

5. Je nepochybné, že súd prvej inštancie doručoval napadnutý rozsudok žalovanej podľa ustanovení § 105 ods. 1, § 106 ods. 1 písm. a/ C.s.p., ktorá podala odvolanie proti nemu neskoro, po uplynutí zákonnej procesnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania (§ 362 ods. I C.s.p.); nemožno ju predĺžiť. Napadnuté rozhodnutie bolo žalovanej doručené dňa 28.4.2022 (štvrtok), lehota na podanie odvolania jej začala plynúť nasledujúci deň po doručení, t. j. dňa 29.4.2022 a plynula až do dňa 14.5.2022 (sobota), resp. do

16.5.2022 (pondelok). Ak teda svoje odvolanie žalovaná podala na súde osobne až dňa 12.7.2022 (č.l. 362 spisu), stalo sa tak oneskorene, po uplynutí zákonnej procesnej lehoty na podanie odvolania.

6. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a čl. 4 C.s.p. a žalobcoví nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko aj keď žalovaná procesne zavinila, že jej odvolanie bolo odmietnuté (podané oneskorene), žalobcoví trovy odvolacieho konania nevznikli (nevyjadril sa k odvolaniu).

7. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).